

Най-добрите свeтoвни университети за 2021

QS University Rankings vs Times Higher Education

Много хора използват класации, за да изберат най-добрия университет за себе си. Най-популярните ранглисти сред международните студенти са QS University Rankings и Times Higher Education (THE). Повечето кандидати обаче не знаят за разликите между двете класации и как да изберат по-подходящата за своите цели.

14

образованието в цифри

ТОП 20 ЗА 2021

(В червено – университетите в топ 20, по които двете класации се различават):

№	QS University Rankings	Държава	Times Higher Education	Държава
1	Massachusetts Institute of Technology	САЩ	University of Oxford	Великобритания
2	Stanford University	САЩ	Stanford University	САЩ
3	Harvard University	САЩ	Harvard University	САЩ
4	California Institute of Technology	САЩ	California Institute of Technology	САЩ
5	University of Oxford	Великобритания	Massachusetts Institute of Technology	САЩ
6	ETH Zurich	Швейцария	University of Cambridge	Великобритания
7	University of Cambridge	Великобритания	University of California, Berkeley	САЩ
8	Imperial College London	Великобритания	Yale University	САЩ
9	University of Chicago	САЩ	Princeton University	САЩ
10	UCL	Великобритания	University of Chicago	САЩ
11	National University of Singapore	Сингапур	Imperial College London	Великобритания
12	Princeton University	САЩ	Johns Hopkins University	САЩ
13	Nanyang Technological University	Сингапур	University of Pennsylvania	САЩ
14	EPFL	Швейцария	ETH Zurich	Швейцария
15	Tsinghua University	Китай	University of California, Los Angeles	САЩ
16	University of Pennsylvania	САЩ	UCL	Великобритания
17	Yale University	САЩ	Columbia University	САЩ
18	Cornell University	САЩ	University of Toronto	Канада
19	Columbia University	САЩ	Cornell University	САЩ
20	The University of Edinburgh	Великобритания	Tsinghua University, Duke University	Китай, САЩ

Много хора прибързано казват, че двете класации до голяма степен си съответстват. И докато това твърдение е вярно за първите 5 места, които от години са заети от едни и същи университети както в QS, така и в Times Higher Education, по останалите участници в топ 20 можем да съдим колко всъщност са различни двете ранглисти. QS като че ли включва повече университети извън Щатите и Великобритания в челните си позиции. Наблюдаваме присъствието не на една, а на две сингапурски институции в топ 20 списъка – NUS на 11-то и NTU на 13-то място. В Times Higher Education NUS е поставен на 25-та, а NTU – чак на 47-ма позиция. Аналогично, 14-ят най-добър университет според QS, EPFL в Швейцария, заема 43-то място в класацията на Times.

Times Higher Education пак включва цели 5 северноамерикански университета в своите топ 20 позиции, които са оценени сравнително по-ниско в QS University Rankings – UC Berkeley, Johns Hopkins University, UCLA, University of Toronto, Duke University. На какво се дължат тези несъответствия? По какъв начин се различават системите за оценяване на двете класации, за да се получи такава разминаване в резултатите?

Различните фактори, играещи роля при оценяването

Оценяването на QS

QS University Rankings използва 6 различни метрики при изчисляването на общия резултат на всеки университет. Най-голям дял се полага на академичната репутация – цели 40% от финалната оценка. В тази категория се взимат предвид нивото на преподаване и размерът на изследователския принос на всяка институция. Съотношението между ученици и

преподаватели допринася с 20% към оценката – колкото по-голямо е – толкова повече точки получава университетът в тази графа.

Колко често лекторите биват цитирани в различни академични публикации също играе роля в определянето на резултата – равнява се на 20%. Ако трудовете на преподавателите се споменават в други проучвания, това индикира, че обучението е на високо ниво.

10% се полагат на репутацията на завършилите университета на работния пазар. Ако тя е добра, то това означава, че и институцията помага на студентите в нататъшното им развитие.

По 5% от общата оценка допринасят броят на международните преподаватели спрямо местните и дялът на интернационалните студенти.

Способността на един университет да привлича хора от чужбина към преподавателския си и студентския си състав говори за високо качество на предлаганото образование и на възможностите за усъвършенстване.

Оценяването на THE

Times Higher Education претендуват, че наборът им от 13 различни индикатори за постижение покрива всички дейности, асоциирани с едно висше учебно заведение. Това, което бива оценявано, се разделя в пет категории – преподаване, изследвания, цитати, международна перспектива и доход от индустрията. Подкатегориите са следните:

Преподаване (среда на учене) – 30%

Репутация – 15%

Съотношение между ученици и преподаватели – 4.5%

Съотношение между студенти в бакалавърски програми и такива в магистърски/докторантски – 2.25%

Дял на преподавателите с докторска степен – 6%

Доходи на институцията – 2.25%

Изследвания – 30%

Репутация – 18%

Доходи от изследванията – 6%

Продуктивност на проучванията – 6%

Цитати (влияние на проучванията) – 30%

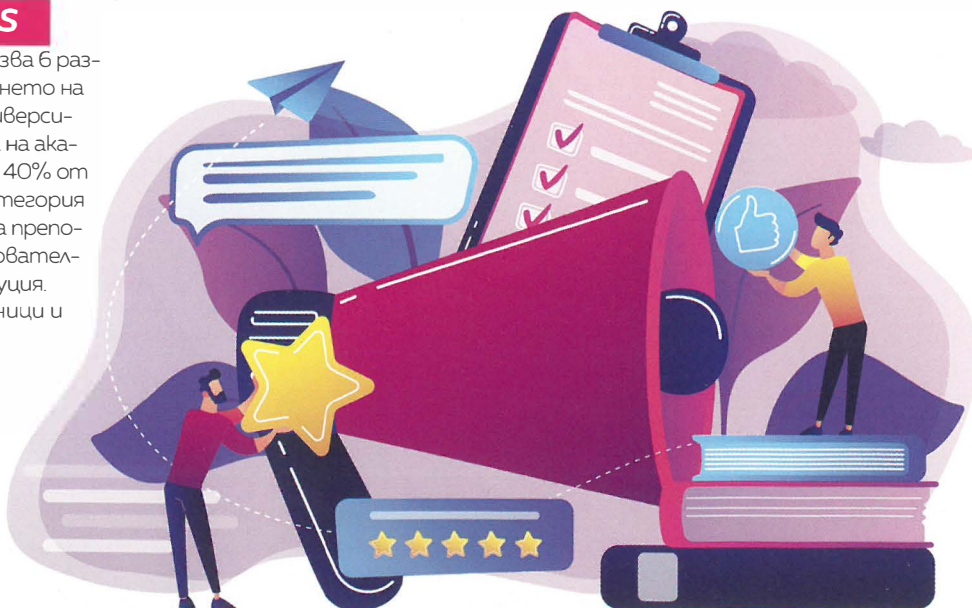
Международна перспектива – 7.5%

Дял на международните студенти – 2.5%

Дял на международните преподаватели – 2.5%

Колaborация с чуждестранни институции – 2.5%

Доходи от индустрията (предаване на знанията) – 2.5%

Мястото на българските университети във всяка от класациите

През 2021 г. и в двете класации участва само един български университет – Софийският университет „Св. Климент Охридски“. В QS World Universities СУ се намира между 601-во и 650-то място. Там се наблюдава положителна тенденция – изкачване нагоре в последните три години, което може да продължи и напред, ако плановете на университета за подобрене на дистанционното обучение се осъществят. В Times Higher Education Софийският университет е цели 400 места надолу – чак след 1000-то. Това може да се дължи на по-големия брой индикатори, използвани за оценяването му. Интересна разлика между QS и THE се наблюдава при измерването на изследователския принос на СУ. Докато QS го счита за висок, Times Higher Education му дава едва 9.4 точки от общо 100. Тъй като и двете класации разчитат на експертните мнения на академици от целия свят, може да се заключи, че анкетираният от THE не се припокриват с тези, споделили мнението си с QS. В противен случай не би имало толкова голямо разминаване в двете оценки за една и съща категория.

16

образованието в цифри

Какво можем да заключим за тенденциите в световното образование от тези класации?

И двете ранглисти отчитат един безспорен факт – че азиатските институции, особено източноазиатските, се приближават все повече до световните лидери по качество на образованието. В класацията на QS обаче можем да видим тази промяна много по-ясно – през 2021 г. в топ 100 присъстват цели 26 азиатски университета – рекорден брой за историята на класацията. Три от тях се помещават в топ 20. Times Higher Education, от друга страна, нарежда два пъти по-малко учебни заведения (13) от континента сред своите топ 100.

Като погледнем броя на хората, участвали в проучванията на двете класации, можем да видим колко гръзка е разликата. QS са съставили класацията за 2021 г. чрез мненията на 103 532 академици, докато отговорилите на въпросите на Times Higher Education наброяват между 21 000 и 23 400 спрямо категорията. Тези факти обясняват защо QS е по-инклузивна към институции извън развитите държави или защо Софийският университет има по-висока оценка в нея. Колкото повече хора споделят мнение, толкова по-голям е шансът на по-неизвестните институции да влязат в класацията. Но предимство ли е това много хора да отговарят на анкета, изследваща нещо, за което трябва много задълбочено познание? Или по-малкият брой на попитаните показва именно, че мнения са изразили само най-големите специалисти в областта на образованието? На тези два въпроса няма обективен отговор, но вашето лично мнение по тях може да ви помогне при избора на правилната класация.

Коя класация е подходяща за моите цели?

Изберете QS University Rankings, ако искате да опознаете повече възможности за висше образование, включително в държави извън Западна Европа и Северна Америка. Но ако комплексната оценка, състояща се от повече индикатори за качество на образованието, е по-достоверна, според вас, тогава заложете на Times Higher Education.

